

A Dr. Morvai Krisztina által (lásd melléklet) bírált köztársasági elnöki, ügyészi, bírói kötelezettség szegésekről

Véleményem szerint Áder János, aki a hamis irat érvényben tartásával falaz a csaló ügyészeknek, gazember. Engem 1997. szeptember 10-én hajnalban, hamis idézést bemutató, az irodám ajtaját betörő rendőrök ott, majd a rendőrségen agyrázkódásosra rugdostak, vertek, és ezután bilincsbbe elhurcoltak (az aszálykárokat felfokozó, növényt, állatot, embert mérgező kálium használatokat és a gilisztahitelezési csalást leleplező nemzetközileg szabadalmakat kapott hatás méréseim (lásd melléklet-1) közzétételén felháborodott belügyminiszter és a mezőgazdasági miniszter által felbérelt aljas bűnöző ügyészek által egy bűnöző verőcei jegyzővel indított "gondnokság alá helyezési polgári per" tárgyalásra. Áder János tudatosan fenntart egy hamis iratot (X-398/98), amivel az elődje, Göncz Árpád személyesen fedezte ezeket a minisztereket, verető-ügyészeket és bírót. Az irattal hamisan állítják, hogy azért állítottak elő a perre, mert a "rendszeráltás előtti gondnokság alá helyezésemet" akarták felülvizsgálni. Máskor is próbálkoztak ilyenekkel. Például azután, hogy megkerestem a kutatóintézeti irodámból eltűnt új találmányomat a csepeli rendőrökkel, majd felléptem az ellen, hogy akadémiai kutatók a Nobel-díjat szerzésükhöz is lophatják a nemzetközi szabadalmaim szerinti szerzői jogaimat, lásd <http://www.tejfalussy.com/regiweboldalok/www.aquanet.fw.hu/szoveg/whohas.htm>.

Most pedig, miután a hamis Göncz féle irat érvényben tartásával a választói névjegyzéket is szembe hazudó Ádert bepereltem, feljelentettem, a kálisóval népmérgezés hatásmérési bizonyítékait szembehazudó rohadék ügyészek újra megszervezték, hogy induljon ellenem gondnokság alá helyezési eljárás. Ilyen hivatalnokokat, jogászokat, jogos önvédelemként el kell zavarni a (nem)jó büdös p-csába! Semmi értelme velük szemben másféle "jogi megoldást" keresgélni! Egyébként a "honvédő" Morvai Krisztina válasza se méltatta a kálisóval mérgezéses népiirtás hatás mérési bizonyítékait! Annyit sem tett meg, hogy az EU-ban felszólal és előadja, hogy mivel az infúziós Ringer oldat literenként 1 liter desztillált vízzel 9 gramm konyhasót és 0,12 gramm káliumot juttat be a vérbe, csakis egészségkárosító hatású lehet a tiszta desztillált ivóvízet, a napi 5 grammnál több konyhasót, a napi 4,7 grammnál kevesebb káliumot egészségrontónak, az ellenkezőjét egészségvédőnek bebeszélés, s a konyhasó helyett (patkányméreg) kálisóval sózás, amit a gyermekeknél a WHO is (hamisan) ajánl. Gaudi nem vállalta, hogy ingyen segít az ezek elkövetőit feljelentésben! Arról sem hallottam, hogy felléptek volna az ellen, hogy -a kötelező előzetes népszavazás mellőzésével- az Országgyűlés megszavazta az izraeli és ukrán zsidók liberalizált beengedésével az itt szült gyermekeiknek tulajdonszerzést!

Véleményem szerint sok magát nemzetinek és magyarnak feltüntető színészkedik, mialatt mérgezik a magyar földet és népet, hogy kiárúsíthassák hazánkat a helyünkre ácsingózó izraeli és ukrán-orosz izraeliták részére!

Melléklet-1:

KÜKEDI ZSOLT LEGUTÓBBI HOZZÁM INTÉZETT HAMISAN VÁDASKODÓ TÉNYHAMISÍTÓ LEVELE

Kód: kukedizsoltrol170511ajb

A fenti fenntartásokkal aláírom a Budaházy György barátom és vádlott társai elleni jogi csalásokat megengedő köztársasági elnök, bírák és ügyészek nyilvánvaló alkalmatlanságával kapcsolatban megfogalmazott Petíciót.

Magyarország, 2017. 05. 12.

Tejfalussy András okl. vill. mérnök oknyomozó mérnök feltaláló, volt országgyűlési és önkormányzati szakértő, számos nemzetközi méréstudományi szabadalom szerzője, Dr. Tejfalussy Béla táblabíró és Bartha Béla rendőrfőkapitány unokája (Lásd: <http://www.tejfalussy.com/regiweboldalok/aquanet-apla/aquanet-2-apla/aquanet-2/szoveg1/tejfalussy-andras.htm>)

Ezt a bűnöző köztársasági elnökökkel és bűnöző ügyészekkel szemben alkotott javított állásfoglalásomat is megküldöm feljelentésként Orbán Viktor miniszterelnök és az általam bíralt Dr. Morvai Krisztina képviselő, és Európai Unió segítője Dr. Gaudi Nagy Tamás, valamint Dr. Áder János köztársasági elnök, s a bírósági bűnözést eltűrő Dr. Darák Péter Legfelsőbb Bíróság Kúria elnök, és (a titkosszolga?) államügyészek csalásait eltűrő (és esetleg koordináló?) Dr. Polt Péter legfőbb ügyész címére.

Melléklet-2:

Feladó: **JOGINFO** <joginfo@morvaikrisztina.hu>

Dátum: 2017. május 12. 14:02

Tárgy: Mindent el kell-e tűrnie az állampolgároknak az államtól, a hatóságoktól, bíróságoktól?

Címzett: JOGINFO <joginfo@morvaikrisztina.hu>

Kedves Kollégák és Baráti Támogatóink! Köszönjük szépen a megosztásokat.

Szeretném figyelmükbe ajánlani Dr. Morvai Krisztina egyetemi docens, büntetőjogász, európai parlamenti képviselő friss sajtóközleményét Budaházy György és társai (Hunnia Csoport) ügyében indított eljárási kezgyelmet követelő petícióval és a büntetőeljárással kapcsolatban.

Dr. Morvai Krisztina büntetőjogász, EP képviselő közleménye

Mindent el kell-e tűrnie az állampolgároknak az államtól, a hatóságoktól, bíróságoktól?

Az önkény és a jogállamiság közötti különbséget minden elméleti szakembernél jobban elmagyarázta a jelenlévőknek nemrég egy lakossági fórumon felszólaló gépkocsivezető:

"Kamionsofőr vagyok. Ha piros a lámpa, meg kell állnom. Ugyanígy meg kell állnia a miniszterelnöknek, az államfőnek, a legfőbb bírónak vagy a legfőbb ügyésznek. A jogszabályok mindenkire vonatkoznak, rangtól, hatalmi helyzetétől függetlenül."

A jogszabályok nemcsak arra vannak, hogy az állampolgárt rendszabályozzák, hanem legalább ennyire arra is, hogy az állam visszaéléseit, mulasztásait, túlkapásait megakadályozzák, korlátozzák a polgárával szemben. Az állami szervek mozgásterét is szabályok kötik, amikor büntetni, bírságot, "fegyelmezni" kívánja polgárát. El kellene érni, hogy a piros lámpa végre piros lámpa legyen ne csak a polgárnak, hanem az államnak, a hatóságoknak, a bíróságoknak is. Ez lenne a valódi rendszerváltás, az önkény helyett jogállamiság. Így lehetne elérni, hogy ne lehessen önkényesen kirúgni a munkavállalót, hatósági úton ellehetetleníteni a tisztességes kisvállalkozót, állami segédlettel földet lopni a helyi gazdáktól. Akkor lenne így, ha végre a hatalom, az állami szervek kezét is ténylegesen megkötnék a rájuk vonatkozó jogszabályok.

A Budaházy ügy "nagyban" mutatja meg, ami állampolgárok sokaságával történik úgymond "kicsiben" a hétköznapokban - a rendszerváltás óta, kormányoktól, pártoktól függetlenül.

A bíróság 125 év fegyházbüntetést szabott ki a vádlottakra úgy, hogy szinte minden jogszabályt megszegett. Hatévnyi bírósági eljárás után - a törvény előírása ellenére - nem állapította meg a történeti tényállást, azaz azt, hogy voltaképpen mi is történt, mit tettek vagy nem tettek a vádlottak. Nem sorolta fel és nem értékelte a felhasznált bizonyítékokat, nem indokolta jogilag, hogy miért állapította meg az adott bűncselekményeket, és miért annyi büntetést szabott ki. A tanácsvezető bíró annyit mondott Budaházy-nak, mintegy kigúnyolva a jogállamiságot és demonstrálva, mit is jelent az önkény: "Őn mindenben bűnös, ez a lényeg!" A bíróságnak a törvény szerint harminc, kivételesen hatvan napja lett volna arra, hogy az ítéletet írásba foglalja. A bíróság fitymet hányt a törvényre, hiszen tudta, hogy ezt ez idő szerint Magyarországon megteheti. Több mint nyolc hónap alatt sem keletkezett ítélet. Az ok nyilvánvaló: az ítéletet azért nem lehetett írásba foglalni és megindokolni, mert megindokolhatatlan volt. Valódi jogállamban, ha a bíróság vagy más hatóság nem tudja meghozni a törvényben rá megszabott határidő alatt az állampolgárral szembeni, rá joghátrányt alkalmazó határozatot, akkor le kellene vonni a következtetést: az állam az adott ügyben nem volt képes döntést hozni, tehát az eljárást meg kell szüntetni, az állam mulasztása nem eshet az állampolgár terhére. Magyarországon ez nem így történik. A törvény előír valamit az állami szervnek, adott esetben a bíróságnak, a bíróság nem tartja be a törvényt és ennek semmiféle szankciója nincs, az állampolgárnak el kell szenvednie a vele szembeni negatív következményeket. Hogyan lehet jogállamról beszélni ott, ahol a jogszabályok betartatására hivatott bíróság maga nem tartja be a jogszabályokat? Nem tudjuk, talán soha nem is tudjuk meg, mi is történt a Budaházy/Hunnia csoport ügyben. Emlékszünk az ügy kezdetére, amikor Draskovics miniszter bizonyítékot fabrikált és lebukott. Nem a "Magyarok Nyilai" robbantgattak, hanem kísérletező kedvű egyetemisták. De sebj, ennek a gyalázatos hamisítási cselekménynek sem lett semmi következménye, hiszen állami szereplő követte el a bűnt. Ettől a ponttól kezdve egészen a mai napig minden érthetetlen és megmagyarázhatatlan, ami ebben az ügyben történik. Annyit az egyszerű újságolvasó is érez, hogy valakiknek elemi érdeke, hogy Budaházyék börtönbe kerüljenek, jó hosszú időre, mindegy, hogy milyen áron.

Közben itt-ott megszólal a lelkiismeret.

Az ügy tanácsvezető bírója több évtizedes bírói pályafutás után lemondott bírói tisztségéről, egyértelműen a Budaházy ügygel összefüggésben. Szintén lemondott - igaz, csak büntető kollégium vezetői posztjáról - az a főbíró, aki az eljárás idején a Fővárosi Törvényszéken a büntetőbírák szakmai vezetője volt. Lehet, hogy egyszer megírják visszaemlékezéseiket és feltárják, hogy mi is történt... Mi, akik gyűlöljük a kiszolgáltatottságot és a jogfosztottságot, ehhez fűzzük a legnagyobb reményt: hogy valaki vagy valakik végre "borítanak". Rendőrtiszt, ügyész vagy bíró, aki visszaidézi jogász esküjét és elhatározza, hogy nem lesz részese tovább a jog, a jogállamiság, az igazságszolgáltatás megcsúfolásának. Vagy bírósági, ügyészségi tisztviselő, aki szembesül vele, hogy ha az önkény és a jogfosztottság ilyen mértékű lehet, akkor ennek ő vagy hozzátartozója is bármikor áldozatává válhat. Folytatva az állami, bírósági önkény állatorvosi lovának, a Budaházy/Hunnia ügynek a kronológiáját, immár valóságos krimi, thriller részesének érezhetjük magunkat. Dr. K. Andrea tanácsvezető bíró – a hivatalos verzió szerint – legutolsó munkanapján foglalta írásba a nyolc hónapja esedékes ítéletet. Április 28-án – véletlenül sem egy nappal előbb vagy netán egy nappal később, amikor jogszerűen már nem tehetette volna meg, hiszen nem volt bíró. Innentől kezdve az állítólagosan elkészült írásos ítéletnek nyoma veszett. Különös véletlenként az ítélet nem került bele a bíróság nyilvántartási rendszerébe, tehát hivatalosan, jogszerűen változatlanul nem létezett. Laikusoknak sem kell magyarázni, miért kell egy elkészült ítéletet azonnal iktatni és a szigorú ügyviteli szabályzat szerint tárolni, valamint az arra jogosultak, így a vádlottak és védők számára elérhetővé tenni. Csak hogy egyértelműsítsem: azért, hogy az ítéletbe ne lehessen belenyúlni, ne lehessen benne illetve rajta hamisítást elkövetni, ne lehessen a már lezárt ügybe belepiskálni, az ítéletet aláíró bírón kívül, aki az ügynevezett „törvényes bíró” volt az ügyben, senki ne „dolgozhasson” a határozaton. Drámai módon minden jel arra utal, hogy ebben az ügyben viszont ez történt. A vádlottak és védők egészen május 11-ig minden egyes napon azt a felvilágosítást kapták az ügyviteli rendszer alapján dolgozó tisztviselőktől, hogy az ítélet nem létezik, nincs regisztrálva, nincs nyilvántartva, fizikailag sincs azon a helyen, ahol egy meghozott, lezárt, aláírt ítéletnek a szigorú jogszabályok szerint lennie kellene. Hol volt, merre járt akkor közel két héten át az állítólagosan készre megírt és a törvényes bíró által aláírt ítélet? Kinek, kiknek az íróasztalán vagy számítógépén volt és az illetők mit tettek vele? A választ az olvasók és a felelős állampolgárok valamint az oknyomozó sajtó fantáziájára bízom. Büntetőjogásként annyit bizton állíthatok, hogy magánszemély esetében ennyi gyanújel, ennyi bizonyíték alapján már bilincs csattant volna a csuklókon.

Talán lesz most olyan bíró vagy más állami szereplő, aki bebizonyítja, hogy ez mégsem egy következmények nélküli ország. Hogy 17 ember nem kerülhet 125 évre, sőt egyetlen napra sem börtönbe egy ilyen velejéig romlott eljárást követően. Három megoldás van: annak megállapítása, hogy az állam nem tudta érvényesíteni büntető igényét, ezért a büntetőeljárás a vádlottakkal szemben megszűnik. A másik, hogy felmentő ítélet születik, mert olyan durva törvénysértések történtek az ügyben, hogy a bűnösséget bebizonyítani már semmiképpen nem lehet. A harmadik, hogy az Országgyűlés vagy a köztársasági elnök, észlelve a jogállamiság, a törvényesség súlyos megsértését, kudarcát, a vádlottakat haladéktalanul eljárási kegyelemben részesíti. Kérek minden magánszemélyt és települési önkormányzatot, hogy csatlakozzon az eljárási kegyelemre irányuló petícióhoz – az „Igazságtalan a Budaházy ítélet” Facebook-oldalon, s írjanak országgyűlési képviselőjüknek valamint a köztársasági elnöknek az azonnali eljárási kegyelmet követelve. Kérek továbbá minden tisztességes bírót, hogy a maga eszközeivel tiltakozzon a bírói hivatás lejáratása, a jogállamiság és az igazságszolgáltatás elleni durva támadás ellen.

A Budaházy/Hunnia petíció itt érhető el:

<http://www.citizengo.org/hu/45179-szulesse-kozkegyelmi-torveny-2006-2010-kozotti-idoszak-politikai-ellenalloi-erdekeben>

Budapest, 2017. május 12.

Kérem, hogy a fenti anyagot szíveskedjék közzétenni, megosztani!

Szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy Morvai Krisztina EP képviselő minden felszólalása, illetve a tevékenységeivel kapcsolatos egyéb hírek megtalálhatók

[a https://www.facebook.com/morvai.krisztina](https://www.facebook.com/morvai.krisztina) és a www.morvaikrisztina.hu oldalakon.